

Passage #7 Prof. Grasso

Dictation

| misiz wilsən ənd misiz smiθ ə sistəz | wʌn livz in ə haʊs
in dʌŋkən ənd ði ʌðə wʌn livz in ə kɒndəmiɪəm in
vɪktɔ:riə | wʌn dei misiz wilsən vizitid hə sistə | wen hə
sistər ɑ:nsəd ðə dɔ: | misiz wilsən sɔ: tɪəz in hər aɪz | wɒts
ðə mætə | ʃi ɑ:skt | misiz smiθ sed `maɪ kæt səmi daɪd lɑ:st
naɪt ənd aɪ hæv nəʊ pleɪs tə beri him` | aɪ kən beri him in
maɪ ɡɑ:dən ənd ju kən kʌm ənd vizit him sʌmtaɪmz | misiz
smiθ stɒpt kraɪŋ ənd ðə tu: sistəz hæd ti: təgeðə |

Transcription

It was now five o'clock and it was time to go home. Mrs. Smith put the dead Sammy into a shopping bag. Mrs. Wilson took the shopping bag and walked to the bus stop. She waited a long time so she bought a newspaper. She got on the bus, sat down and put the bag on the floor beside her feet. She then began to read. Half an hour later, she got off the bus and walked for about two minutes. Suddenly she remembered she had left the shopping bag on the bus.

KEY

it wəz nəʊ faɪv əklɒk ənd it wəz taɪm tə ɡəʊ həʊm | misiz
smiθ pʊt ðə ded səmi ɪntu ə ʃɒpɪŋ bæɡ | misiz wilsən tʊk
ɪt wɪð hər/hɜ:r ənd wɔ:kt tə ðə bʌs stɒp | ʃi weɪtɪd ə lɒŋ
taɪm səʊ ʃi bɔ:t ə nju:zpeɪpə | ʃi ɡɒt ɒn ðə bʌs | sæt daʊn
ənd pʊt ðə bæɡ ɒn ðə flɔ: baɪsaɪd hə fi:t | ʃi ðen bɪɡən tə
ri:d | ha:f ən aʊə leɪtə | ʃi ɡɒt ɒf ðə bʌs ənd wɔ:kt fɜ: əbaʊt
tu: mɪnɪts | sʌdənli ʃi rɪmembəd ʃi həd left ðə ʃɒpɪŋ bæɡ ɒn
ðə bʌs |
|